

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/248/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211215
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5717211215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejštríka, v spore žalobkyne M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. V. XXXX/X, V., proti žalovanému Poštovej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/a, IČO: 47 232 471, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10Csp/192/2017-102 zo dňa 6. júna 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd určil, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe zmluvy o úvere Lepšia splátka č. 5304641085 zo dňa 22.12.2014, je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej rozhodol, že žalobkyňa má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2) Súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu a po vykonanom dokazovaní konštatoval, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Zo zmluvy o úvere nazvanom Lepšia splátka, ktorú podpísala žalobkyňa ako dlžníčka a žalovaný ako veriteľ 22.12.2014, súd zistil, že žalobkyni touto zmluvou bol poskytnutý úver vo výške 9.850 eur pri mesačnej splátke 150 eur, výške úrokovej sadzby 13,90 % ročne, RPMN banky 14,82 % ročne, priemernej RPMN na trhu 11,25 % ročne a celkovej čiastke úveru 18.176,18 eur, čo bol nepoistený úver, u ktorého prvá splátka bola zročná 20.01.2015, všetky ďalšie boli zročné k 20. dňu v mesiaci a posledná splátka, čo bol aj dátum konečnej splatnosti úveru, bola zročná k 20.12.2024. Celkový počet mesačných splátok bol 120. Zmluva ďalej obsahovala ďalšie bankové poplatky a všeobecné ustanovenia v článkoch 1 až 2 bod 17. Súd zistil, že zo zmluvy nevyplývajú tvrdenia žalovaného, ktorými reagoval na argumentáciu žalobkyne ohľadne nesprávneho údaju o celkových nákladoch spotrebiteľa a totiž, že by predposledná splátka mala byť nižšia a 120.-ta splátka mala byť 0-ová. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 9.850 eur. Žalobkyňa mala splácať tento úver splátkami vo výške 153 eur, pričom celkový počet splátok mal byť 120. Je pravdou, že súčin sumy 120 a sumy 153 dáva konečný výsledok, ktorý konštatuje žalobkyňa a to sumu 18.360 eur, nie sumu 18.176,18 eur. Je teda zrejmé z údajov, ktoré uvádzal žalobca v zmluve, že celkové náklady žalobkyne mali byť vyššie, než uvádzala celková suma, ktorú žalobkyňa mala zaplatiť, skutočne bola 18.360 eur a nie 18.176,18 eur ako tvrdil žalovaný. Žalobkyňa bola takto uvedená do omylu ohľadne výšky celkových nákladov spotrebiteľky, teda sumy, o ktorú to, čo mala zaplatiť na základe stanoveného počtu a výšky splátok, presahovala suma k zaplateniu sumu poskytnutú (9.850 eur). V zmluve v neprospech spotrebiteľa bola nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, teda náležitosť, ktorá je vyžadovaná zákonom o spotrebiteľských úveroch

v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/. Žalovaný tak klamal o tomto údaji v neprospech spotrebiteľky. Tento údaj je v rozpore so skutočnosťou, a preto nie je platný, a preto je naňho nutné nazerať tak, ako keby v zmluve vôbec nebol uvedený. V dôsledku tejto skutočnosti a tohto nedostatku zmluvy súd potom určil, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, čím žalobe v celom rozsahu vyhovel. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť na nové prejednanie súdu prvej inštancie alternatívne ho zmeniť a žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Súd nesprávne zistil skutkový stav a z toho dôvodu vec aj nesprávne právne vyhodnotil. Súd mal možnosť skúmať obsah celkových nákladov spojených s úverom a skontrolovať, či skutočne uvedená suma na Zmluve o úvere zodpovedá reálnej výške celkovej čiastky úveru. Súd predmetné preskúmanie neuskutočnil. Nepostačuje len jednoducho vynásobiť jednotlivé splátky úveru ich počtom, pokiaľ je zjavné, že sú tu aj iné okolnosti, ktoré majú na výšku celkovej čiastky úveru vplyv. Bolo nesprávne tvrdenie súdu, že žalovaný klamal žalobcu pri uvedení celkovej čiastky úveru. Z ustanovení Obchodných podmienok ako i samotnej Zmluvy totiž vyplýva, čo súd v rozsudku uviedol, že v prípade vzniku preplatku tento bude bezodkladne dlžníkovi vrátený. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na predmetnú dikciu zákona vyplýva, že úlohou súdu pri skúmaní celkovej čiastky úveru bolo overiť, či celkové náklady spojené s úverom boli vypočítané správne a po ich súčte s poskytnutým úverom či bola správne vyčíslená celková čiastka úveru. Nakoľko predmetným sa súd vôbec nezaoberal, nie je dôvodný jeho záver o nesprávnosti celkovej čiastky úveru a o údajnom klamaní veriteľa. Na základe uvedeného má za to, že súd nesprávne vec právne posúdil.

4) Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k podstatným argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

7) Odvolateľ v zásade napádal nesprávny výpočet celkovej výšky úveru, a to aj s poukazom na ust. § 2 písm. g) a h) zákona 129/2010 Z. z., nakoľko zákon nedefinuje celkovú čiastku úveru ako násobok výšky mesačnej splátky a počtu splátok, ale ako súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

8) Odvolací súd sa celkom stotožnil s názorom odvolateľa pokiaľ ide o výpočet celkovej čiastky nákladov, nakoľko vskutku nejde iba o násobok výšky mesačnej splátky a počtu splátok, zároveň sa stotožnil aj s názorom, že ide o súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Súd prvej inštancie však postavil svoje rozhodnutie na tom, že celková čiastka nákladov spojených s úverom (nech ich už žalovaný vypočítal aj podľa ním uvedeného vzorca) sa podľa zmluvy nezhoduje s celkovými nákladmi, ktoré musí žalobkyňa - spotrebiteľka zaplatiť (násobok počtu splátok a výšky splátky). Z výpočtu súdu je zjavné, že žalobkyňa by musela zaplatiť viac ako je deklarovaná celková výška nákladov spojených s úverom. Teda súd sa ani nesnažil dospieť k výpočtu reálnych celkových nákladov spojených s úverom iba poukázal na koreláciu povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o úvere nazvanom Lepšia splátka. Z tejto zmluvy potom vyplýva, koľko by mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému, no v skutočnosti túto sumu preplatí (čo bolo preukázané výpočtom súdu). Takto formulovanou zmluvou a povinnosťou žalobkyne fakticky žalovaný uviedol túto do omylu, pokiaľ ide o celkové náklady spojené s úverom, a preto sa odvolací súd stotožnil s napadnutým rozsudkom a ako vecne správny ho potvrdil.

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobkyňa, aj keď ostala v odvolacom konaní nečinná, mala v ňom úspech, a preto by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jej nečinnosť v odvolacom konaní jej súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (zo spisu jej trovy odvolacieho konania nevyplývajú).

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).